

Arrest

nr. 312 420 van 3 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE RAEDEMAEKER
Augustijnenstraat 10
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE RAEDEMAEKER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 14 januari 2021.

1.2. Op 4 augustus 2022 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Zijn advocaat en voormalige voogd als vertrouwenspersoon waren daarbij aanwezig.

1.3. Op 26 oktober 2022 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een Pashtoun te zijn van etnische afkomst en een soennitisch moslim te zijn. U bent geboren op [...]06/2004, in Sultankhel, een subdorp van Basawol, in het

Muhmand Dara district in de provincie Nangarhar. U woonde daar met uw ouders, broers en zus. U ging tot aan uw vertrek naar school en de madrassa. Tot slot hielp u af en toe uw vader op de velden.

Twee dagen voor uw vertrek was u 's ochtends op weg naar school met drie medeleerlingen, waarvan twee klasgenoten. Toen u uw handen ging wassen naast een brug in een rivier, zag u in het gras een gsm liggen. U riep dat u een gsm had gevonden en raapte hem op. Ondertussen waren uw medeleerlingen al naar school gegaan, aangezien uw school vlakbij de brug was. Toen u in de klas aankwam, hadden uw twee klasgenoten al aan uw leerkracht verteld dat u een gsm had gevonden. Uw leerkracht was boos en vroeg waar u die gsm had gevonden, hij wees u op het feit dat u geen gestolen dingen mocht nemen. Vervolgens ging u samen met uw leerkracht naar de plaats waar u de gsm had gevonden. Daar ontdekte uw leerkracht dat het een bom was. Uw leerkracht belde naar de directeur van uw school, die hierop alle leerlingen naar huis stuurde, waarna u dan ook naar huis ging. Daarna belde uw leerkracht naar de autoriteiten, die de bom zijn komen halen. Toen u thuis kwam, was u vader al op de hoogte en was hij boos op u. Hij zei dat u problemen zou krijgen met de taliban en dat u niet zonder zijn toestemming naar buiten mocht. Die avond kwamen de taliban naar uw huis. Toen u de taliban hoorde komen op hun motors, stuurde uw moeder u naar het huis van de buren. De taliban klopten aan en zij zeiden aan uw vader dat hij u binnen de drie dagen naar de bezoekkamer van M. moest brengen. Dit was een plaats waar de taliban beslissingen namen en waar mensen zich moesten komen aanmelden bij hen als dit gevraagd werd. De taliban zijn vervolgens vertrokken. De volgende dag kwamen de taliban in de late namiddag opnieuw naar uw huis. Toen u ze zag komen, ging u opnieuw naar het huis van uw buren. Deze keer deed uw jongere broer de deur open. De taliban vroegen waar uw vader was, waarop uw broer zei dat hij op de velden was. Vervolgens gaven de taliban een dreigbrief, waarin stond dat ze u zouden doden en dat u zich moest aanmelden bij hen om tegen de overheid te strijden. Nadat de taliban vertrokken waren, gaf uw jongere broer de dreigbrief aan uw moeder en vroeg uw moeder aan u om de brief te lezen. Het was moeilijk om de brief te lezen. Een half uur later kwam uw vader thuis, die met de brief naar de moellah ging om hem te lezen. Toen uw vader terug thuis kwam, vertelde hij u wat er in de brief geschreven stond. Wanneer het dan donker werd, bent u naar het huis van uw maternale oom gevlucht. Daar bent u de volgende ochtend vertrokken naar Nimroz.

U vertrok ongeveer drie jaar geleden in de winter en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Roemenië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar u aankwam op 13/01/2021. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw originele taskara, de originele taskara's van uw vader, uw moeder, uw broer M. en uw broer M., de originele dreigbrief van de taliban, kopieën van foto's van de vernielde gastenkamer van uw huis, een filmpje van de vernielde gastenkamer en kopieën van foto's van drie overleden buurmannen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Er werd echter wel rekening gehouden met uw recente meerderjarigheid. Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn. Uit een onderzoek dat de Dienst Voogdij liet uitvoeren op 27 januari 2021 door het Universiteit Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), luidde de conclusie van het medisch onderzoek als volgt: "Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat M., M. op datum van 27-01-2021 een leeftijd heeft van [...]jaar met een 95% predictie-interval tussen 16,1 19,9 jaar en met een kans van 45% dat deze persoon ouder is dan 18 jaar." Er werd geconcludeerd dat u op dat moment jonger was dan 18 jaar. U kreeg een voogd tot 30 juni 2022, het moment vanaf wanneer u als meerderjarige werd beschouwd (zie leeftijdsbepaling Dienst Voogdij in uw administratief dossier). Gezien het feit dat het persoonlijk onderhoud kort na het moment van uw meerderjarigheid plaatsvond, was uw voormalige voogd aanwezig in de hoedanigheid van vertrouwenspersoon.

Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Afghanistan, omwille van uw vrees voor vervolging door de taliban die wilden dat u zich bij hen aanmeldde omdat u een gsm had gevonden, wat geleid had tot de ontdekking van een bom van de taliban. Indien u zich niet aanmeldde, zouden zij u doden. Er wordt door

het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst werden er omissies en tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen bij het CGVS en de DVZ met betrekking tot de bedreigingen die de taliban uitten.

Om te beginnen haalde u tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat er kort voor uw vertrek een dreigbrief werd afgegeven door de taliban (CGVS, p. 13-14). U legde deze eveneens neer ter staving van uw asielaanvraag (CGVS, p. 3). Doorheen uw eerdere verklaringen bij de DVZ kwam deze dreigbrief echter niet ter sprake. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u niet naar de brief werd gevraagd en dat u de brief naar uw voogd had gestuurd. Er kan echter verwacht worden dat u spontaan een dreigbrief die vlak voor uw vertrek – en aldus een reden was voor uw vertrek – werd afgegeven spontaan zou vermelden, ook als hier niet expliciet naar gevraagd wordt. Uw verdere verklaringen dat u de brief wel aan uw voogd bezorgde doet hier verder geen afbreuk aan. Daarnaast kreeg u bij de DVZ de vraag hoe vaak u of uw vader werden aangesproken door de taliban voor uw vertrek, waarop u antwoordde dat zij driemaal met uw vader hadden gesproken (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw verklaringen bij het CGVS bleek echter dat de taliban slechts eenmaal met uw vader spraken (CGVS, p. 24-25) en eenmaal met uw jongere broer toen zij de dreigbrief kwamen afleveren (CGVS, p. 26). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en verklaarde dat u had gezegd dat uw vader na uw vertrek tweemaal werd gesproken door de taliban. Gewezen op het feit dat ze duidelijk vroegen hoe vaak uw vader benaderd werd voor uw vertrek en dat u daarop driemaal had geantwoord, antwoordde u dat u niet had gezegd dat die drie ontmoetingen voor of na uw vertrek waren. U houdt het er verder op dat uw vader 1 keer voor uw vertrek werd aangesproken en drie keer in totaal. (CGVS, p. 28-29). Dit is geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Uit de gestelde vraag op de DVZ – ‘Hoe vaak werden uw vader of jijzelf benaderd door de taliban voordat je vertrok’ – blijkt dat hier weinig verwarring over kan bestaan. Daarnaast is het ook opvallend dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had verklaard dat u van uw vader vernam dat de taliban hem nog twee maal hadden aangesproken toen u zo’n 8 maanden in België was (CGVS, p. 15). Uw verklaringen op de DVZ werden afgelegd op 18 mei 2021 – zo’n 4 maand na uw aankomst in België in januari 2021 dus – een moment waarop u nog niet eens op de hoogte was van de bezoeken na uw vertrek. Bovendien is er van de ontmoeting tussen de taliban en uw jongere broer geen sprake bij uw DVZ-verklaringen.

Bovenstaande tegenstrijdigheden tussen uw CGVS-verklaringen en DVZ-verklaringen met betrekking tot een aantal cruciale elementen van uw vluchtrelaas, namelijk de bedreigingen van de taliban, ondermijnen sterk de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dit wordt eveneens versterkt door een aantal onlogische en opmerkelijke elementen.

Om te beginnen is het bijzonder opvallend dat u geen nieuws zou hebben over uw leerkracht die de autoriteiten op de hoogte had gebracht en zo rechtstreeks zorgde voor het onschadelijk maken van de bom. Op de vraag of u iets vernomen had over uw leerkracht, antwoordde u dat dat niet het geval was. U zei eveneens dat u niet op de hoogte was over eventuele problemen die hij had, u verklaarde geen nieuws te hebben over hem (CGVS, p. 23; 28). U werd gewezen op het feit dat het opmerkelijk is dat u niets weet over uw leerkracht, terwijl hij de uiteindelijke verantwoordelijke was voor de ontmijsing van de bom. Daarop antwoordde u dat de overheid het nummer dat naar hen belde niet registreerde en de taliban daardoor niet wisten wie gebeld had. Daarop werd u gewezen op het feit dat uw medeleerlingen wel wisten dat u samen met uw leerkracht naar de plaats ging waar u de gsm had gevonden, en dus de bom ontdekt werd. Daarop antwoordde u dat hij niet belde in de aanwezigheid van andere mensen en dat u het niet zei aan de taliban (CGVS, p. 28). Uit de vertaling van de dreigbrief blijkt echter dat de taliban in elk geval wel op de hoogte bleken van het feit dat u de leerkracht inlichtte en dus op de hoogte waren van alleszins enige betrokkenheid van de leerkracht in het hele gebeuren – ongeacht of de taliban nu al dan niet wisten dat hij het bewuste telefoontje naar de autoriteiten pleegde (CGVS, p. 14).

Het is in die zin dan ook maar weinig aannemelijk dat uw leerkracht geen problemen meer zou gehad hebben en dat u geen informatie meer zou hebben over hem. Zeker omdat u in het kader van uw aanvraag wel een foto kon neerleggen van de broer van uw leerkracht die gedood werd door de taliban, omdat hij zei dat de overheid goed was (CGVS, p. 16). Bijgevolg kan verwacht worden dat u over informatie zou beschikken met betrekking tot uw leerkracht en ondermijnt het ontbreken van deze info verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Vervolgens kunnen er ook vragen gesteld worden bij een aantal van uw verklaringen met betrekking tot de houding van de taliban. Zo verklaarde u dat de taliban naar uw huis kwamen en aan uw vader zeiden dat hij drie dagen de tijd kreeg om u naar de bezoekerskamer van Meral te brengen (CGVS, p. 25) en dat ze de

volgende dag terugkwamen met de dreigbrief waarin zij u onder meer met de dood bedreigden (CGVS, p. 26). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat zij uw vader eerst een duidelijke deadline van drie dagen geven, om u dan al de volgende dag met de dood te bedreigen. Er kan verwacht worden dat zij deze periode zouden afwachten en na het verlopen van de deadline bepaalde acties zouden ondernemen. Aansluitend dient hier ook gewezen te worden op een onlogica betreffende de inhoud van de brief. U verklaarde dat de taliban u in het eerste deel van de brief bedreigden met de dood, terwijl ze u in het tweede deel van de brief opriepen om u aan te sluiten en tegen de overheid te vechten (CGVS, p. 14). U werd op deze onlogica gewezen, waarop u verklaarde dat zij dat zo deden, namelijk dat ze iemand oproepen om zich aan te melden en als die weigert, dat ze die doden (CGVS, p. 27). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat ze beide boodschappen in die volgorde in eenzelfde brief zouden zetten. Daarnaast is het opvallend dat de taliban uw vader na uw vertrek in grote mate met rust laten en dat ze enkel aan hem vragen waar u bent. U verklaarde dat ze in totaal drie keer met hem spraken, waarbij hij wel geslagen werd (CGVS, p. 9; 15; 29). Aangezien uw vader niet ingegaan is op de eis van de taliban – om u binnen de drie dagen te brengen – kan verwacht worden dat zij hiervoor hardere maatregelen zouden nemen tegen uw vader. Uw vader wordt bovendien ook in de dreigbrief vermeld waaruit opnieuw blijkt dat zij wel degelijk ook ten aanzien van uw vader eisen stelden (CGVS, p. 14). Aansluitend is het opmerkelijk dat de taliban – nadat ze een hele periode uw vader min of meer met rust lieten – ongeveer een maand voor het persoonlijk onderhoud naar uw huis kwamen en een bom plaatsten, waardoor uw huis beschadigd geraakte (CGVS, p. 9; 15-16). Het is weinig aannemelijk dat de taliban zo lang zou wachten tot na uw vertrek om zulke drastische maatregelen te nemen. Dit wordt versterkt door het feit dat ze al hadden aangetoond naar uw huis te kunnen komen. Deze onlogische verklaringen met betrekking tot de houding van de taliban ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot bevatten ook uw eigen gedrag en het gedrag van uw leerkracht met betrekking tot het ontdekken van de gsm – en bijhorende bom – een aantal opmerkelijke elementen. Om te beginnen verklaarde u dat u – als u de gsm gevonden had – zag dat er een roodkleurige draad aan verbonden was. U dacht dat het ging om gewone draden van de gsm en trok deze gewoon uit (CGVS, p. 20). Het is echter opmerkelijk dat u deze kabel gewoon zou uittrekken, zeker gezien het feit dat u aangaf les te krijgen over bommen en aldus zeer waarschijnlijk op de hoogte moest zijn van het gevaar dat aan dergelijke gsm kon hangen (CGVS, p. 20). Aansluitend is het ook opvallend dat uw leerkracht kwaad werd omdat het volgens hem niet toegelaten was om gestolen dingen op te rapen (CGVS, p. 20-21). U verklaarde echter dat hij de leerkracht was die u een uur per week les gaf over de bommen (CGVS, p. 20).

Er kan bijgevolg verwacht worden dat hij meteen de link zou leggen met het feit dat het hier om een bom zou kunnen gaan. Het is dan ook vreemd dat hij eerst boos zou worden omdat u geen gestolen dingen mag oprapen om dan vervolgens naar een plaats te gaan samen met u waar mogelijk een bom kon ontploffen.

Bovenstaande elementen samengenomen maken dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaringen over uw problemen als gevolg van het feit dat u die gsm had gevonden, wat leidde tot de ontdekking en verwijdering van een bom van de taliban.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw taskara, de taskara van uw vader, de taskara van uw moeder en de taskara's van uw broers bevestigen louter uw en uw families identiteit, hetgeen niet in twijfel getrokken wordt. De brief van de taliban die u voorlegde is niet van dien aard dat het de bovenstaande beoordeling wijzigt. Documenten kunnen enkel een geloofwaardig relaas ondersteunen, maar kunnen de aannemelijkheid van een ongeloofwaardig relaas niet herstellen. Uit beschikbare informatie blijkt bovendien dat in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden.

Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Uit de neerlegde foto's en video met betrekking tot vernielingen aan uw huis als gevolg van de bomaanslag van de taliban kan niet met zekerheid vastgesteld worden dat het hierbij effectief om uw huis gaat of dat het huis in kwestie in de door u vooropgestelde omstandigheden beschadigd geraakte. Tot slot kan uit de foto's die u neerlegde van uw buurmannen niet afgeleid worden dat het hier weldegelijk om hun gaat en dat zij in de door u vooropgestelde omstandigheden om het leven kwamen. Bovendien is hun overlijden niet gelinkt aan uw persoonlijke problemen met de taliban.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen

dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED)** per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker gaat in op de vastgestelde omissies en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS met betrekking tot de bedreigingen door de taliban en betoogt:

“Verzoeker laat gelden dat het gesprek bij DVZ zeer kort was en de dreigbrief daar niet ter sprake kwam. Het was voor hem niet duidelijk aan wie en wanneer hij de dreigbrief moest bezorgen. Verzoeker ging ervan uit dat het doorsturen van de dreigbrief in kwestie aan zijn voogd voldoende was. Daarnaast werpt de CGVS op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal keren dat de taliban met zijn vader heeft gesproken. Bij de DVZ werd de vraag gesteld hoe vaak hij of zijn vader werden aangesproken door de taliban voor zijn vertrek, waarop verzoeker in de vragenlijst voor het CGVS geantwoord heeft dat de taliban driemaal met zijn vader hadden gesproken (Vragenlijst CGVS, vraag 5). De CGVS verwijst vervolgens naar de verklaringen bij het CGVS waar verzoeker verklaarde dat de taliban eenmaal met de vader had gesproken (CGVS, p. 24-25) en eenmaal met de jongere broer toen zij de dreigbrief kwamen afleveren (CGVS, p. 26). Wanneer verzoeker met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd lichtte verzoeker toe dat de taliban na zijn vertrek nog tweemaal had gesproken met zijn vader. Gewezen op het feit dat de vraag op DVZ duidelijk was hoe vaak zijn vader benaderd werd voor zijn vertrek, antwoordde verzoeker dat hij niet had gezegd dat die drie ontmoetingen voor of na zijn vertrek waren. Ten onrechte is dit voor de CGVS geen afdoende verklaring en de CGVS blijft hier een tegenstrijdigheid weerhouden. Er moet echter vastgesteld worden dat in de vragenlijst CGVS p. 5 verzoeker effectief in het algemeen heeft geantwoord, zonder te specificeren dat het gaat om driemaal vóór zijn vertrek. Bovendien moet een voorbehoud geformuleerd worden ten aanzien van de verklaringen genoteerd op DVZ. Op p. 3 van de nota's van CGVS staat te lezen: Zijn uw verklaringen u in het Pashtu voorgelezen achteraf? Ik weet het niet, ik denk het niet. Het interview was afgelopen en wij zijn dan vertrokken. Was alles correct wat u daar toen gezegd heeft? Het is niet achteraf vertaald, maar welke zaken ik daar had verklaard waren allemaal de waarheid”. Vervolgens betoogt verzoeker met betrekking tot de in de bestreden beslissing aangehaalde onlogische en opmerkelijke elementen als volgt: “-Dat verzoeker geen weet heeft over hoe het zijn leerkracht is vergaan, terwijl die leerkracht de autoriteiten op de hoogte had gebracht en zo rechtstreeks zorgde voor het onschadelijk maken van de bom. De leerkracht van verzoeker woonde niet in het dorp van verzoeker, zodat het niet onlogisch is dat verzoeker niet op de hoogte is van hoe het de leerkracht is vergaan. - De CGVS werpt op dat het vreemd is dat de taliban eerst zei aan de vader van verzoeker dat dat hij drie dagen de tijd kreeg om verzoeker naar de bezoekerskamer van Meral te brengen en dat ze de volgende dag terugkwamen met de dreigbrief waarin zij verzoeker met de dood bedreigden zonder de deadline van drie dagen af te wachten. Verzoeker voert aan dat de taliban geen regels van logica en wettelijkheid volgt, maar willekeurig dreigt en onderwerping afdwingt. De CGVS overweegt verder dat de dreigbrief inhoudelijk onlogisch zou zijn, omdat verzoeker eerst bedreigd wordt met de dood en vervolgens gezegd wordt dat hij moet aansluiten en tegen de overheid vechten. Verzoeker volhardt in de ernst van de inhoud van de dreigbrief. De beslissing van de CGVS geeft geen blijk van een deugdelijk onderzoek naar de herkomst en/of inhoud van de brief. - Verder voert de CGVS aan dat het opvallend is dat de taliban de vader van verzoeker na het vertrek van verzoeker met rust heeft gelaten. Terwijl verzoeker nochtans verteld heeft dat de taliban zijn vader na zijn vertrek nog tweemaal heeft gesproken, dat zijn vader geslagen geweest is en dat er zelfs een bom geplaatst geweest is ten huize van verzoeker. En verzoeker heeft de schade getoond aan de hand van foto's en een video. - M.b.t. de door verzoeker gevonden gsm, oordeelt de CGVS onterecht dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker dacht dat hij gewoon een gsm gevonden had, gewoon omdat verzoeker aangaf dat hij les kreeg over bommen. De CGVS gaat er aan voorbij dat verzoeker thuis in Afghanistan zelf geen gsm had en verzoeker dus niet zo vertrouwd was met een gsm zoals doorsnee elke jongere hier in België. Verder voert verzoeker aan dat hij geconfronteerd is geworden met een uitzonderlijk systeem van bom, waarbij blijkbaar, zo heeft verzoeker achteraf vernomen, door naar de gsm te bellen de bom geactiveerd zou worden. Over zo'n bom had verzoeker nog nooit iets gehoord. De meeste bommen waren zelfgemaakte bommen. De CGVS heeft verder ook niet doorgevraagd over de lessen die verzoeker heeft gekregen. Evenmin kan het ongeloofwaardig bevonden worden dat de leerkracht van verzoeker boos was omdat het niet toegelaten was om gevonden dingen op te rapen. Dit was juist omdat de leerkracht wel de link legde met het feit dat het hier om een bom zou kunnen gaan. Het is bijgevolg niet vreemd dat hij eerst boos was om dan naar de plaats te gaan kijken”. Hij stelt dat hieruit volgt dat de ongeloofwaardigheden die het CGVS aanvoert niet of onvoldoende onderbouwd en/of doorslaggevend zijn en dat uit het geheel van zijn verklaringen een coherent en duidelijk relaas blijkt zoals verwacht kan worden van een jongen van 16 jaar bij aankomst en 18 jaar op het ogenblik van zijn verklaringen op het CGVS.

Met betrekking tot de documenten stelt verzoeker dat hij zijn identiteit en afkomst heeft aangetoond aan de hand van zijn taskara, de taskara's van zijn vader en moeder en van zijn broers en dat het CGVS bevestigt dat er geen twijfel over bestaat. Wat betreft de dreigbrief van de taliban stelt verzoeker dat als de mogelijkheid zou bestaan om in Afghanistan tegen betaling documenten te verkrijgen dit niet betekent dat de dreigbrief van verzoeker concreet een vals document is. Hij wijst erop dat het door het CGVS bijgevoegde rapport verouderd is en zich niet uitspreekt over dreigbrieven van de taliban anno 2020, laat staan over de dreigbrief die verzoeker voorlegde. Hij citeert uit de toelichting in de COI Focus bij de verslagperiode waarin ook wordt gesteld dat de COI Focus geen uitsluitel geeft over de authenticiteit van een specifiek document dat ter ondersteuning van een concreet verzoek om internationale bescherming is neergelegd. Verder wijst hij erop dat uit het onderdeel niet-overheidsdocumenten (p. 28) en nachtbrieven van de taliban (p. 29) blijkt dat de informatie gebaseerd is op bronnen van 2007, 2012, 2015, 2018 en dat het onderdeel nachtbrieven van de taliban vermeldt: *"Het fenomeen van de nachtbrieven van de taliban werd in 2007 bestudeerd door Thomas H. Johnson... In 2015 bevestigt Johnson zijn onderzoeksmethode in een correspondentie met de Canadese Immigration and Refugee Board"*. Verzoekers stelt dat de informatie waarop de CGVS zich baseert niet als actueel kan aanvaard worden en dat de meest recente aanknopng Terpstra N., 25/05/2020, url (zie voetnoot 235) is. Hij citeert uit het artikel waarnaar de url verwijst in zake de methodologie en stelt dat hieruit volgt dat *"het artikel dan wel dateert van mei 2020, maar de periode waarop de onderzoeker zich baseert voor zijn artikel al beëindigd was in 2018 en het onderzoek ook geografisch beperkt was. Tot slot verwijst het COI-rapport nog naar een e-mail van Johnson dd. 18.12.2020 waarover enkel gezegd wordt In een communicatie via e-mail bevestigt professor Johnson in december 2020 aan Cedoca dat nachtbrieven van de taliban meer en meer vervangen worden door het gebruik van sociale media. Uit het voorgaande volgt dat de CGVS onvoldoende onderzoek gedaan heeft naar de waarachtigheid van de dreigbrief die verzoeker heeft voorgelegd"*. Verzoeker betoogt nog met betrekking tot de foto's dat deze in overeenstemming zijn met zijn verklaringen en dat de aangevoerde acties in overeenstemming zijn met de algemene informatie die bekend is over Afghanistan. Verzoeker meent dat de conclusie van de commissaris-generaal dat zijn relaas ongeloofwaardig is, niet kan gevolgd worden.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, van artikel 15, b) en c) van de Richtlijn 2004/83/EU 2011/95/EU, van de artikelen 48/4 § 2, b en c en 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker wijst op de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, Nangarhar die nog steeds een problematische regio is en dat de EUAA *"Country Guidance Afghanistan"* van april 2022 aangeeft dat de situatie nog evolutief is. Hij wijst erop dat het risico voor een ernstige bedreiging van het leven en de persoon als gevolg van willekeurig geweld niet alleen doelt op slachtoffers van gewapende grootschalige aanslagen, maar ook slachtoffers van berrmbommen, schietincidenten enz. en ook slachtoffers van mensenrechtenschendingen. Hij stelt dat daarbij in het bijzonder dient rekening te worden gehouden met de provincie waaruit verzoeker afkomstig is, met name Nangarhar, maar ook het kwetsbare profiel van verzoeker als minderjarige alleenstaande jongen gevlucht naar het Westen. Hij meent dat op basis van de voorhanden zijnde informatie toepassing gemaakt moet worden van artikel 15, c) van de Richtlijn 2004/83/EU - 2011/95/EU, artikel 48/4 § 2, c van de Vreemdelingenwet en/of artikel 3 van het EVRM.

Met betrekking tot de socio-economische en humanitaire situatie meent verzoeker dat dit wel degelijk door toedoen van een het handelen van een overheidsactor, de taliban is ontstaan. Hij betoogt verder dat *in casu* het past *"ten aanzien van verzoeker als minderjarige, bij de evaluatie van de humanitaire situatie specifiek het onderwijssysteem in Afghanistan in rekening te nemen. Gelet op publiekelijke verontrustende verklaringen vanwege de taliban over gehanteerde normen en waarden en daarbij specifiek de verwerping van Westerse normen en waarden, is de vrees reëel dat kinderen en jongeren via het onderwijs opgeleid worden met en binnen een waarden- en normensysteem dat een inbreuk impliceert op de fundamentele mensenrechten"*. Verzoeker voert aan dat op basis van de voorhanden zijnde informatie - of juist het gebrek aan informatie - in de gegeven omstandigheden behoort toepassing gemaakt te worden van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU - 2011/95/EU, artikel 48/4 § 2, b van de vreemdelingenwet en/of artikel 3 EVRM".

Tenslotte citeert verzoeker uit EUAA *"Country Guidance Afghanistan"* van april 2022 met betrekking tot het risicoprofiel van 'westernised persons' en betoogt als volgt:

"In het persoonlijk geval van verzoeker dient rekening gehouden te worden met het profiel van verzoeker zoals dit na zijn aankomst in België gevormd is, waarbij verzoeker zich niet gewoon geïntegreerd heeft maar zich duidelijk een Westerse levensstijl en Westerse normen en waarden eigen gemaakt heeft, zelfs op zulke manier dat hij in België met landgenoten problemen kreeg: - Verzoeker nam in 2021-2022 deel aan activiteiten georganiseerd door Groep Intro vzw en sinds de start van het schooljaar 2021-2022 is hij binnen de organisatie werkzaam als vrijwilliger na het volgen van een opleiding als animator (stuk 3, stuk 4 stuk 5). Wat van belang is in het kader van het verzoek voor internationale bescherming is het gegeven dat deze organisatie expliciet inzet volgens algemene Westerse normen en waarden op gelijkheid en gelijkwaardigheid van alle personen ongeacht afkomst, religie, sekse...

- Verzoeker nam deel aan een project van de stad Mechelen 'K Zie U Zitten', over liefdesrelaties en vrije partnerkeuze. Verzoeker nam deel aan een driedaags gemengd kamp (reflectiemeerdaagse) (stuk 6). Ook deze activiteit toont expliciet de verwesterde levensstijl van verzoeker waar verzoeker een relatie voorop stelt

gebaseerd op vrije keuze en gelijkheid. - Verzoeker participeert aan een kunstproject, danst graag en volgt zwemles, hetgeen activiteiten zijn die indruisen tegen het gedachtengoed van de taliban. Zo is het algemeen geweten dat de taliban zeer strikte kledingvoorschriften hebben, niet alleen voor vrouwen, ook voor mannen. Dat gaat over kapsel, haargroei enz, en het dragen van een zwemslip bijvoorbeeld, wat verplicht is in de zwemclub, en gemengde zwembeurten, zijn een absoluut taboe (stuk 7). Uit de verschillende verklaringen blijkt dat verzoeker een voorbeeldrol heeft en een voortrekkersfunctie, die een doorsnee participatie overstijgt. Het blijkt uit de aangeleverde verklaringen - die afkomstig zijn van officiële diensten en organisaties - dat het niet gaat om vluchtige of oppervlakkige momentopnamen, maar dat het bij verzoeker gaat om een ondertussen geïnterioriseerde levensstijl die manifest indruist tegen het normen- en waardenpatroon van de taliban. Het Westerse waarden- en normenpatroon tot hetwelk verzoeker zich 'bekeerd' heeft raakt heel direct de morele integriteit van verzoeker in heel zijn doen en laten waardoor de integriteit van verzoeker bij terugkeer ongetwijfeld geweld zou worden aangedaan, zodat van verzoeker niet meer verwacht kan worden in een 'playing the game' in geval van terugkeer. Verzoeker voert ter staving ook fotomateriaal bij. Volledigheidshalve wordt er op gewezen dat meerdere van deze foto's ook op sociale media geplaatst zijn (stuk 8). Er dient ook op gewezen te worden dat verzoeker zelfs hier in België al moeilijkheden kreeg met andere Afghaanse jongeren omdat hij opkwam voor een meisje, omdat hij te close is met een bepaalde vriend, omwille van zijn kledingstijl, vertolkte opvattingen... Zo werd hij op 26 oktober 2022 opgezocht en geslagen nadat hij het tegenover twee Afghaanse jongeren opnam voor een Roemeense meisje dat door hen beledigd werd (stuk 3 en 9). Concluant vraagt dat erkend wordt dat verzoeker gelet op zijn profiel met al zijn engagementen en levensstijl (stukken 3-9) hij effectief bij terugkeer naar Afghanistan een ernstig risico loopt en hij bijgevolg nood heeft aan internationale bescherming. Tot slot vraagt verzoeker rekening te houden met zijn leeftijd en geslacht, met betrekking tot de kans op gedwongen rekrutering door de taliban".

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem te erkennen als vluchteling en ondergeschikt hem de subsidiaire bescherming te verlenen. Uiterst ondergeschikt verzoeker het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. kopie beslissing dd. 26.10.2022;
2. beslissing kosteloze juridische bijstand;
3. verklaring van mevrouw K. G. en de heer R. D. G. van Groep INTRO vzw;
4. verklaring van mevrouw A. V. van Groep INTRO vzw;
5. vrijwilligerscontract;
6. verklaring van mevrouw A. P. en de heer I. M. van de Stad Mechelen;
7. verklaring van de heer D. V.;
8. foto's van activiteiten, contacten en dagelijks leven;
9. foto 27.10.2022 van verwondingen na incident op 26.10.2022;
10. UNHCR, 'Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan', van februari 2022;
11. analyse van Vluchtelingenwerk Vlaanderen.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota neer van 7 augustus 2024 waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden bijgebracht:

- (1) EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (5) EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf; (8) EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op

<https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf en (11) EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_europa.eu](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)). In de aanvullende nota wordt ook verwezen naar EUAA, “Afghanistan Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf.

3.2. Verzoeker legt een eerste aanvullende nota neer van 13 augustus 2024 waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet nieuwe elementen worden ter kennis gebracht. Hij verwijst in aanvulling van zijn verzoekschrift naar eveneens door de commissaris-generaal in haar aanvullende nota bijgebrachte rapporten, met name EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024; EUAA, “Afghanistan – Country Focus Country of Information Report”, December 2023; COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023 en vermeldt van deze rapporten de internetlinks. Verder brengt hij ook de internetlinks bij van EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van juni 2023, Khaama, “Swedish Committee halts activities in Afghanistan amid rising pressure” van 17 maart 2024 en vermeldt hij een aantal arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 november 2023, 14 maart 2024 en 30 mei 2024. Vervolgens licht verzoeker onder verwijzing naar landeninformatie zijn activiteiten en ontwikkeling in België toe en voegt ook volgende documenten toe aan zijn aanvullende nota:

Stuk 12 a: verklaring van 8.08.2024 van de moeder van huidige vriendin;

Stuk 12 b: verklaring K.G., R. D. G. en M. D. namens Vzw Intro met foto's;

Stuk 12 c: verklaring huidige werkgever.

Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota een ondertekende versie neer van stuk 12 a.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te

onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt onder meer zijn originele taskara voor (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1) en de taskara's van zijn ouders en twee broers (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 2 tot en met 5). Verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit worden door de commissaris-generaal niet betwist, zo blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing. Evenmin wordt betwist dat verzoeker afkomstig is van Sultankhel, een subdorp van Basawol in het district Muhmand Dara van de provincie Nangarhar en er tot zijn vertrek uit Afghanistan verbleef.

Verzoeker verklaarde zich bij binnenkomst in België op 14 januari 2021 minderjarig. Na een leeftijdtest werd bevestigd dat verzoeker jonger was dan 18 jaar en werd door de Dienst Voogdij de heer R.S. aangesteld als voogd. De voogdij nam een einde op [...] 2022 (AD, Brief Dienst Voogdij). Hieruit volgt dat verzoeker op zestienjarige leeftijd in België is aangekomen.

5.3. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota onder meer op zijn vrees voor vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering. Hij verwijst daarbij naar landeninformatie en de EUAA “*Country Guidance Afghanistan*” en betoogt dat hij gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België en de ontwikkeling die hij als jonge tiener heeft doorgemaakt en zijn activiteiten in België een uitgesproken westers profiel heeft en dat er een reëel risico is dat hij bij terugkeer naar Afghanistan wordt blootgesteld aan vervolging omwille van verwestering en/of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen hetzij door vertegenwoordigers van de taliban, hetzij door andere Afghanen.

5.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “*dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald*” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees

is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen *International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*.

Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare

gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter

anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal en verzoeker verwijzen, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

In casu werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige op zestienjarige leeftijd in België is aangekomen in januari 2021. Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen was verzoeker ongeveer acht maanden onderweg naar België en verbleef hij omwille van de corona crisis vier maanden in Servië en twee maanden in Roemenië (Verklaring DVZ, vraag 33, Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, 14 januari 2021). Verzoeker bijgevolg Afghanistan in april 2020 en dus meer dan een jaar voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021 toen hij vijftien jaar oud was.

Uit de door verzoeker aan zijn verzoekschrift en aanvullende nota's toegevoegde documenten blijkt dat verzoeker sinds september 2021, enkele maanden na zijn aankomst in België, actief is in Groep Intro. In de brief van deze organisatie met aanvulling in augustus 2024 ondertekend door K.G. en R.D.G wordt toegelicht dat deze groep onder de noemer OKAN After School in Mechelen laagdrempelige activiteiten voor jongeren uit het OKAN-onderwijs organiseert waarbij de nadruk wordt gelegd op het stimuleren van de Nederlandse taal, het verkennen van de stad, waaronder het vrijetijdsaanbod, de publieke ruimte voor jongeren, de cultuur en welzijnsorganisaties en de verbinding met andere jongeren met verschillende achtergronden. Verder wordt toegelicht dat inclusie centraal staat en dat alle activiteiten in gemengde groepen doorgaan. In verklaring van deze VZW, waarvan de ondertekenaars verzoeker vergezellen ter terechtzitting, wordt verder uiteengezet dat verzoeker sinds september 2021 wekelijks deelneemt aan hun activiteiten en dat hij, omwille van zijn enthousiaste en voorbeeldige 'open minded' houding in juli 2022 gevraagd werd om vrijwilliger te worden en dat hij na het volgens van een startanimatorscursus sinds september 2022 wekelijks deelneemt aan activiteiten en daarnaast ook heeft deelgenomen aan een aantal thematische vormingen, waaronder een project opgezet door de preventiedienst van de stad Mechelen in samenwerking met Ella vzw, Sensoa vzw, Integratie en Inburgering en Groep Intro vzw dat ertoe strekt jongeren te laten reflecteren over vrije partnerkeuze en waarin gedurende een meerdaags vormingskamp onderwerpen zoals seksualiteit, rolpatronen, LGBTQI+ en geaardheid aan bod kwamen; en een project onder de titel cultuurbotsing waarin cultuurverschillen op school bespreekbaar worden gemaakt. Verzoeker ontwikkelde binnen de kunstdiscipline beeld een fotocollage over klederdracht waarbij hij de link legt met het verschil in klederdracht in Afghanistan. Verder wordt in de brief uiteengezet dat hij een enthousiaste vrijwilliger is met een open houding ten aanzien van andere jongeren, ongeacht afkomst of religie en ook als vertaler fungeert voor nieuwe Afghaanse jongeren. Verzoeker wordt in dit verband een voorbeeldfunctie toegeschreven.

Voorts wordt in de verklaring ook uiteengezet hoe verzoeker omwille van zijn inzet als vrijwilliger voor Groep Intro door conservatief denkende Afghaanse jongeren in België vaak afkeurend wordt bekeken en dat hij door andere Afghaanse jongeren vaak wordt bespot om zijn verzorgd voorkomen, het feit dat hij regelmatig zijn benen scheert en goede mannelijke vrienden knuffelt. Dit leidde in het verleden reeds tot fysiek geweld omdat hij het voor een Roemeense meisje opnam en in december 2023 werd verzoeker het slachtoffer van online pesterijen waarbij in een fake account video's en foto's die hij postte op instagram waar hij in het gezelschap van meisjes te zien was becommentarieerd worden door Pashtu scheldwoorden.

Verzoeker licht in uitstekend Nederlands verder toe dat hij op school en door zijn vrijwilligerswerk in de vzw geleerd heeft hoe belangrijk respect is voor de anderen, dat hij bezig is met dans en muziek en dat hij het belangrijk vindt om andere jongeren te helpen maar dat hij ook negatieve ervaringen heeft gehad met Afghaanse jongeren die zijn houding en activiteiten afkeuren. Verzoeker verklaart verder dat hij zijn vriendin via Tiktok drie maanden heeft leren kennen en dat hij nog een opleiding carrosserie volgt en deeltijds in een restaurant in Mechelen werkt. Hij stelt dat zijn activiteiten in België niet toegestaan zijn door de taliban en dat hij gevaar zou lopen in het huidige Afghanistan omwille van zijn activiteiten hier. Verzoeker verklaart ook dat hij nog slechts sporadisch contact heeft met zijn familie en dat zij enkel op de hoogte zijn van het feit dat hij hier naar school is gegaan maar niet van zijn andere activiteiten in België.

Verzoekers betrokkenheid als vrijwilliger voor de Groep Intro blijkt ook uit de vrijwilligersovereenkomst tussen verzoeker en deze organisatie, opgemaakt in Mechelen op 1 september 2022 en de foto's waarop verzoeker te zien is tijdens diverse activiteiten (Verzoekschrift, stukken 5 en 8). Zijn deelname aan het project van de stad Mechelen inzake seksualiteit, geaardheid en rolpatronen wordt bevestigd door de brief van een projectmedewerker en het Diensthoofd Sociale Preventie van Stad Mechelen van 14 november 2022 (verzoekschrift, stuk 6). In een aan de aanvullende nota van verzoeker toegevoegde verklaring van S.G., operational manager van restaurant L. in Mechelen wordt bevestigd dat verzoeker er deeltijds werkt en wordt hij omschreven als een toegewijde medewerker, die onder meer verantwoordelijk is voor het serveren van alcoholische dranken en geen problemen heeft om samen te werken met en voor zowel mannelijke als vrouwelijke collega's en klanten (aanvullende nota verzoeker, stuk 12 c).

Uit dit verzoekers uitstekende kennis van het Nederlands spreekt, zijn scholing en inzet als vrijwilliger bij een VZW die laagdrempelige activiteiten organiseert voor jongeren uit het OKAN onderwijs blijkt dat verzoeker zich sinds zijn aankomst in België openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige wordt ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit heeft plaatsgevonden tijdens zijn ontwikkeling als minderjarige en jonge adolescente tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, in het geval van verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst en zijn hoger geschetste traject in België, waaronder zijn vrijwilligerswerk en zijn openheid ten aanzien van thema's zoals seksuele geaardheid en genderrollen, wat in schril contrast staat met de strikt religieuze maatschappijvisie van het talibanregime en de traditionele visie op genderrollen en het verwachtingspatroon ten aanzien van (jonge) mannen in de Afghaanse samenleving, worden aangenomen dat dit een impact heeft (gehad) op zijn ontwikkeling als minderjarige en zijn opvattingen als jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt. Dit verhoogt in belangrijke mate het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving.

Voorts werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Sulthankhel in het district Mumand Dara in de provincie Nangarhar. In deze provincie heeft ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, een sterke aanwezigheid (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 190-192). Ook is Nangarhar, samen met de andere Noordoostelijke provincie Kunar en Kabul, de provincie waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 33, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p.36). Verder zijn er ook aanvallen van Pakistan tegen TTP doelwitten in de grensregio en confrontaties tussen de taliban en de lokale bevolking in Nangarhar naar aanleiding van het verbod op papaverteelt, gerapporteerd. Ook zijn niet geïdentificeerde gewapende groeperingen actief in Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als onislamitisch zal gezien worden.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsvername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet of nauwelijks vertrouwd is. Het is niet betwist dat verzoeker meer dan een jaar voor de machtsvername uit Afghanistan is vertrokken. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn dorp in de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als minderjarige en adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. De door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR), punt 36).

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET